

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 583
van **LUDWIG VANDENHOVE**
datum: 20 april 2021

WOUTER BEKE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Leeftijdscriminatie - Initiatieven

De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) heeft recentelijk een nieuw rapport bekendgemaakt over leeftijdscriminatie ('ageism'). Uit het rapport blijkt dat 1 op de 2 mensen zich schuldig maakt aan leeftijdscriminatie. Leeftijdscriminatie zou doordringen in meer en meer sectoren van de maatschappij. De WHO roept dan ook op om dringende maatregelen te nemen tegen dit toenemende fenomeen.

COVID-19 heeft de leeftijdscriminatie niet verminderd. Integendeel zelfs, het wij-zij-denken tussen jongeren en ouderen is nog toegenomen. Maar ook jongeren worden getroffen door het gegeven (bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt).

1. In welke mate doen de internationale feiten uit bovenvermelde studie zich voor in Vlaanderen?
2. Het rapport pleit voor sensibilisering en educatieve en intergenerationele activiteiten die de empathie versterken en misvattingen wegnemen.

Wat is Vlaanderen van plan te doen voor deze aanbeveling van de WHO? Worden er specifieke campagnes gepland?

3. In dezelfde zin worden landen aangemoedigd om meer aan onderzoek en gegevensverzameling te doen en strategieën en een echt beleid uit te werken tegen leeftijdscriminatie.

Wat plant Vlaanderen qua onderzoek en gegevensverzameling? Wat plant Vlaanderen qua verder beleid op dit terrein?

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bart Somers (265), Wouter Beke (583).

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 583 van 20 april 2021

van **LUDWIG VANDENHOVE**

1. De feiten die in het internationale rapport van de Wereldgezondheidsorganisatie beschreven staan, komen ook in Vlaanderen voor. Illustratief daarvoor zijn de volgende gegevens van Unia, het Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen. In 2019 was er in 143 dossiers (5,4% van het totale aantal) sprake van leeftijdsdiscriminatie, waarbij het merendeel van personen jonger dan 25 en personen van 65 jaar en ouder.

In 2020 meldden bij Unia steeds meer ouderen hun ongerustheid over de coronamaatregelen, met name over de specifieke positie die ze daarin kregen. Zo was er op een bepaald moment sprake van een versoepeling van de lockdown, maar minder voor personen ouder dan 65 jaar. En er was ook de niet altijd eenduidige interpretatie over of en hoe grootouders op kleinkinderen mogen passen. Nochtans is de ene 65-plusser de andere niet en is het niet evident hen in één globale categorie te vatten. Inspelend op de bezorgdheid daarover hebben we samen met de Vlaamse Ouderenraad het Corona-Ouderencharter uitgewerkt. Bij de uitwerking van dit charter is bewust gekozen om af te stappen van een algemene leeftijdsgrens voor het bepalen van wat voor wie veilig is en was de keuze om te kijken naar de persoonlijke gezondheid en naar het risicogehalte van de specifieke activiteit. Aspecten van kwetsbaarheid spelen immers niet alleen bij ouderen, ze zijn voor een stuk leeftijdsafhankelijk.

2. Om ouderen de kans te geven volwaardig te participeren in de maatschappij, is de manier waarop men naar ouderen kijkt van belang. Beeldvorming is niet neutraal. Ze bepaalt mee hoe wij elkaar en onszelf percipiëren. 60-plussers maken een vijfde van de bevolking uit. Deze personen zijn verschillend qua leeftijd, opleidingsniveau, woonsituatie, mobiliteit, mondigheid, enz....

Een Vlaams ouderenbeleid houdt rekening met deze diversiteit en wil dit genuanceerde beeld van ouderen naar buiten brengen. Dit doen we door afspraken te maken met de VRT om een representatieve, niet stereotiepe, genuanceerde en genderneutrale beeldvorming van alle groepen in de samenleving weer te geven, waaronder ook van ouderen.

Daarnaast willen we in onze eigen communicatie-initiatieven een realistisch, genuanceerd beeld van ouderen brengen. Dat gebeurt gericht, bijvoorbeeld naar aanleiding van de dag van de ouderen, de dag van de zorg, de dag van de mantelzorger, enz. We zullen daar oog voor blijven hebben.

Intergenerationeel ontmoeten en wederzijds bijleren, zijn enkele van de doelstellingen van bestaande projecten waar we graag bekendheid aan geven. Initiatieven als De Samenlevingsdienst voorzien voor jongeren tussen de 18 en de 25 jaar een programma van 6 maanden waarbij ze zich als vrijwilliger voltijds engageren voor een maatschappelijk project binnen sport, cultuur of welzijn. Jaarlijks worden zo vele jongeren ingeschakeld in zorgvoorzieningen zoals woonzorgcentra, lokale dienstencentra en andere.

3. Rond onderzoek en gegevensverzameling over leeftijdsdiscriminatie zijn er momenteel geen concrete initiatieven gepland. Wel blijft het zo dat Unia jaarlijks haar rapport rond

diverse soorten discriminatie publiceert, waarin ook de individuele meldingen van leeftijdsdiscriminatie opgenomen zijn.

Leeftijdsdiscriminatie blijft een maatschappelijk probleem. Een samenleving waarin een groot aantal mensen op latere leeftijd gediscrimineerd wordt, is echter onaanvaardbaar en staat haaks op een leeftijdsvriendelijke, inclusieve samenleving waar iedereen kan en mag participeren en kan genieten van gelijke kansen en rechten in alle periodes van zijn of haar leven. Dit is waar het Vlaamse ouderenbeleid voor staat. Dit wordt onder meer vertaald in het Vlaamse ouderenbeleidsplan dat we momenteel voorbereiden op het niveau van de hele Vlaamse regering.